

Brdo med asfaltom, železnico, žago in mogoče še kom?

Na zahodnem obrobju mesta, ob zelenem pasu pod Rožnikom in bodočim biološkim središčem, pod Klobukom, ob Gradaščici in Glinščici živi niti ne tako majhna komuna s približno 2.000 krajanji. Na rahlo gričevnati površini z vrtovi, sadovnjaki in travniki že več kot petdeset let nastaja eno najlepših bivalnih naselij v Ljubljani. Tradicionalno hrabri in tipično delavsko potrpežljivi krjani so dolga leta čakali na ureditev kanalizacije, vodovoda, asfalta, na adaptacijo stare trgovine in mesnice, na ureditev sramotno dotrajanega doma starejših občanov na Bokalcu, na nov vrtec, telefonsko omrežje in podobno. In s postopnim odpravljanjem naštetih težav, se v ta kraj počasi, a vztrajno seli tudi drugačen razvoj. Prostorsko in ekološko zahtevna dejavnost. Dejavnost, ki ni samo zahtevna, lahko je tudi škodljiva.

Zgodba se je začela pred približno osmimi leti, ko so krajanji na zboru odobrili postavitev SCT-jeve asfaltne baze na Smodinovu v upanju, da takšnih ekološko zahtevnih objektov na tem zelenem področju ne bo več.

Ravno zaradi tega so tudi planski dokumenti dovoljevali izgradnjo lahke predelovalne in elektro industrije. Zaradi te usmeritve si je tudi plan stanovanjske gradnje na tem delu Ljubljane izbral lokacijo in dve stanovanjski zadrugi (Dobrova 80 in Napredek) sta začeli z gradnjo vrstnih in individualnih stanovanjskih hiš. In ko se je gradnja začela, so bodoči krajanji spoznali prvega sosedu. To je, na SCT pravijo začasen, obrat litega asfalta, ki je zrasel takorekoč čez noč brez soglasja krajanov in od vsega začetka povzroča precejšen hrup in smrad. Kljub pisnim zagotovitvam o

prenehanju delovanja aprila 1984, se to ni zgodilo niti do danes. Danes, ko so se v novo sesesko VS-7 vselili že prvi stanovalci, je KS Brdo soočena z novim problemom. Na zazidalnem prostoru VP-6, ki z nekaj metri meji na stanovanjsko naselje in kjer naj bi bila lahka predelovalna ali elektro industrija, želi SCT-jev TOZD tesarska dejavnost postaviti obrat z razrezovanjem, zažiganjem, sortiranjem in deponijo hlodovine. Za ta del ni bil do danes izdelan zazidalni načrt, čeprav ga zahteva že Generalni urbanistični načrt iz leta 1981 in zakon. Komite za urejanje prostora in okolja pri viški občini je kljub temu izdal lokacijsko dovoljenje, sicer z navedbo pogojev po pridobitvi vseh soglasij in ocen strokovnih služb. SCT si te ocene

in prejšnja soglasja počasi pridobiva, čeprav so tudi ta zgolj pogojna, soglasje krajevne skupnosti pa kot ponavadi čaka za konec, ko bodo vsa menja in ocene »pozitivna«, krajevna skupnost pa se bo ponovno borila samo za »lastne in lokalistične« interese. Zanimivo je eno prvih strokovnih mnenj LUZ-a, ki opozarja na nujnost izdelave kompleksnega zazidalnega načrta, saj je to področje samo pogojno primerno za lokacijo industrijskih in skladišnih objektov ter navaja obvezno soglasje krajevne skupnosti. Tudi Zavod za varstvo pri delu ni najbolj optimistično razpoložen, saj pravi da lokacija opuščenega opekarne ni optimalna za hrupno dejavnost, ker na zahodni strani meji na strnjeno stanovanjsko naselje.

Leto in pol po izdaji lokacijskega dovoljenja zahteva drug občinski organ (komite za družbeno planiranje in gospodarstvo pri SO Vič-Rudnik) od SCT-ja podatke kdaj bo prišlo do preselitve asfaltne baze nad stanovanjsko sesesko, analizo prahu, ki ga bo povzročala žaga, rešen problem transporta (hrup), izgradnjo protihrupnega nasipa in sploh kakšna je namembnost objektov. Zdi se, da te zahteve nekoliko kasnije, saj je formalno dovoljenje brez ali pa mimo zazidalnega načrta že izdano?

Nekako istočasno krajanje Brda presenetijo predstavniki Železniškega podjetja s predvideno gradnjo šestirne obvozne tovorne železniške proge, ki naj bi potekala natanko preko objektov tesarske predelovalne lesne industrije ob strnjem stanovanjskem naselju. Krajevna skupnost opozarja na nesmiselne, ekološko nesprejemljive načrte, na prostorsko in urbanistično »zmedene« projekte. Kako je namreč možno načrtovati objekte, ki se prostorsko prekrivajo? Kako lahko na istem mestu stoji tesarska dejavnost in »po njej« teče šestirna proga? Kako lahko le nekaj metrov višje topijo liti asfalt in kako lahko v ali ob takšni industrijski coni preživi človek v novi, istočasno načrtovani in pravkar zgrajeni stanovanjski soseski? Seveda je možno! Brez kompleksnega zazidalnega načrta! To območje bi morali najprej sanirati glede na sedanjo dejavnost (opuščen glinekop), določiti postopnost spremembe v proizvodnje površine in šele nato predvideti posamezne dejavnosti ob doslednem upoštevanju vseh sanitarno-tehničnih in ekoloških norm ter odmkov, ki veljajo za neposredno sosedščino proizvodnih in bivalnih območij. Za tem pride vsestransko strokovno preverjanje zaradi možnih negativnih ekoloških učinkov ter na tej osnovi pridobiti soglasje krajevne skupnosti. Na tak način bi lahko strokovno in demokratično odstranili vse zaviralne okoliščine ali pa spoznali, da moramo takšno dejavnost preseliti tja, kjer ne bo vplivala na bivalno okolje.

Zato je lahko dosedanji program SCT-ja samo okvirna osnova za izdelavo zazidalnega načrta. Šele na tem temelju se išče takšno tehnično rešitev, ki bo sprejemljiva za investitorja in bo hkrati ustrezala vsem normam varovanja človekove bivalne sredine, za kar so prvenstveno zainteresirani prebivalci v neposredni sosedščini.

In za konec še citat strokovnega mnenja LUZ-a. »Vsako parcialno reševanje mimo zazidalnega načrta in tem tako zahtevnem območju po zakonu ni dopustno in bi lahko imelo nepredvidljive kvarne posledice v prostoru.«

Takšno je tudi stališče skupščine KS Brdo na zadnjem zasedanju 18. 2. 1987.

IŽANCI SO SE ODLOČILI ZA POGUMEN KORAK K RAZVOJU

Zdrava, čista, svetla, družabna skupnost... 1992. leta

Javna razprava po vaseh in zaselkih krajevne skupnosti Ig je potrdila, da je pravilna odločitev njenih samoupravnih organov, da skuša s prvimi krajevnimi samoprispevkami prehiteti odhajajoči vlak razvoja. V tej podkrmni krajevni skupnosti radi rečejo, da so bili zapostavljeni v preteklih letih, a to je verjetno le delno točen podatek. Znano je dejstvo, da se vedno najde družbena pomoč, če krajanji prvi zavihajo rokave in pričnejo izboljševati svoj skupni standard. To so torej spoznali tudi v krajevni skupnosti Ig in na zasedanju delegatske skup-

čine 19. marca sprejeli sklep o RAZPISU I. REFERENDUMA ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA V KRAJEVNI SKUPNOSTI IG. REFERENDUM BO 26. APRILA.

Koliko denarja želijo zbrati Ižanci v času od 1. 6. 1987 do 31. 5. 1992 s samoprispevkom? Za celoten program naj bi po sedanjih ocenah potrebovali 7.500 milijonov dinarjev. Krajanji Iga, Matene, Iske Loke, Staj, Kota, Kremence, Drage, Sarskega in Dobrave - vsi stalno prijavljeni in lastniki počitniških hišic, pa tudi

Pijavogoriški pejzaž: staro se umika novemu

PREDSTAVLJAMO VAM
NAŠ KRAJ: PIJAVA GORICA

Z voljo se

marsikaj doseže

Če je že kak kraj pri nas, katerega lego bi mu človek zavidal, potem je to zagotovo Pijava Gorica. Hkrati blizu in dovolj daleč od mesta, je prilepljen ob važno prometnico proti Dolenjski, ima čist zrak, predvsem pa je rešen zle usode barjanskih in izrazito hribovskih krajev, ki jim kar naprej preti nevarnost poplav, plazov ali tudi odrezanosti od sveta v hudih snežnih umjah.

nekje pod svojo tančico vendarle neposredni, prijazni, odprti do prišlekov, ki pridejo v vas s poštenimi nameni. Predvsem pa imajo izostren občutek za napredek. Za vse, kar vitalizira življenje v kraju. Še zlasti so veseli nove trgovine. To so dobili lani junija. Le-ta je bila, kot so soglasni, že prava nuja v kraju, saj so se morali poprej oskrbovati s potrebščini v 4 km oddaljeni Škofljici ali pa v Ljubljani.

Tudi sami krajanji te vasi niso videti preveč napačni: Čeprav na prvi pogled nezaupljivi, so

»Nova trgovina zdaj pokriva celotno našo KS Pijavo Gorico z njenimi okoliškimi vasi vred.« pravi Janez Jereb, član skupščine KS in predsednik krajevnega združenja ZB. »V njej pa ni moč

Obvestilo krajanom Lavrice

Krajevna skupnost Lavrica praznuje svoj krajevni praznik 30. marca v spomin na dogodka izmed NOB ko je leta 1944 12. 12. 1944 SNOUB izvedla napad na belogardistično posadko, ki je bila v tamkajšnji šoli. Izjemoma po se Lavričani letos odločili, da svojega krajevnega praznika ne bodo praznovali tega dne, pač pa bodo praznovalje združili z otvoritvijo težko pričakovane vzgojnovarstvene ustanove zgrajene iz sredstev tretjega ljubljanskega samoprispevka in sicer predvidoma v 14 dneh julija letos, o čemer bodo krajanji še obveščeni.

Vse starše, ki želijo vključiti svoje otroke v ta vrtec prosimo, da otroke takoj prijavijo. Prijavne obrazce in prošnje naj starši oddajo na naslov Vzgojno varstvena organizacija Ljubljana Vič-Rudnik, Tržaška 79 lahko pa jih oddajo tudi v delovno enoto Vera Škraba-Galjeviča, na sedežu KS Lavrica, na osnovni šoli Oskar Kovačič ali v kateremkoli viškem vrtcu.

Prav tako Vzgojnovarstvena organizacija Ljubljana Vič-Rudnik naproša vse občane, ki bi se želeli zaposliti v tem vrtcu predvsem na delih varovanja otrok, v kuhinji, pralnici in pri čiščenju da se oglasijo v Vzgojnovarstvenem zavodu Ljubljana Vič-Rudnik, Tržaška 79 na pogovoru ali pokličejo na tel. št. 267-467.

Obvestilo krajanom KS Vič

Obveščamo krajanje, da bomo v mesecu aprilu pobirali članarino RK, ki znaša 200 din na člana. Vsem krajanom se za prispevek že vnaprej zahvaljujemo!

Odbor RK VIČ

Kulturno življenje v Šentjoštu

Osebnost človeka se dograjuje z odgovornostjo za druge ljudi. Drug do drugega nismo samo znanci ali sosedje, ampak tudi ljudje, ki se dopolnjujemo v praktičnem življenju z delom, fizičnim ali duhovnim.

V Šentjoštu živimo še vedno zelo povezani prav zaradi tega, ker se znamo odrgati od svoje sebičnosti in privatnosti ter ponuditi del svojega znanja ali sposobnosti družbi.

Tako se v Šentjoški dvorani prosvetnega doma vsak večer zbiramo ljudje, ki radi ustvarjamo kulturno življenje. Prijetno je zaplesati v folklorni skupini, prijetno je stopati po odru z novo igro Goliški plazovi, še najbolj prijetno pa je gledati, kako v ustvarjalno življenje vstopajo vse mlajši - zanamci naše kulture.

V nedeljo, 8. marca, je na odru šentjoškega doma imela premiero otroška igrca Rdeča kapica. Delo režiserja je oživel v rokah Ivanke Kaučič. Igre se je lotila prav zaradi samobitnosti in neposrednosti, ki jo pravljičica vsebuje skozi prizore. Svoje prirsčne vloge so odigrali igralci: Anita Kaučič, Polona Oblak, Alenka Adam, Tanja Oblak, Mateja Kaučnik, Janez Ušeničnik ter Rajko Oblak. Lovca Jaka in Rdeča kapica sta na odru ne samo igrala, ampak tudi zaplesala in zapela. Z igrico želijo mladi igralci popestriti življenje osnovnim šolam viške občine.

BREDA KAUCIČ

PRISPEVEK NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

Avtobusne proge Ljubljansko barje – Trnovo – mestno središče

Avtobusne proge št. 1, 6 in 9 so v merilu mesta najbolj gospodarne. Vse tri so najbolj dolge. Vse peljejo od skrajnega juga do severa mesta.

Na progah številka 1, 6 in 9 je še nakazana gradnja bodočega tramvaja. Sedanja proga št. 17 pripelje potnike v KS Trnovo, kjer prestopijo v avtobus št. 1. To so potniki iz Ljubljanskega barja, ki potujejo prvenstveno v mestno središče. Izstopajo na Trgu osvoboditve in pred pošto. Potniki z Barja niso zadovoljni s predlogom »Integrala«, da bi se vozili v središče mesta za Gradom in Poljanami ter po Resljevi cesti do kolodvorja in nazaj. Okolica kolodvorja je že sedaj vse preveč prometno obremenjena. To velja tudi za Resljevo in Poljansko cesto. Prebivalci Mirja, kjer imamo tudi več fakultet, devet inštitutov, dva doma starejših občanov, kopalnice itd., ne prestopajo prošnjo, da bi vozila sedanja proga št. 9 vsaj delno skozi Mirje po Finžgarjevi ulici, ah, da bi imeli vsaj avtobusno postajališče.

V novih blokih v Trnovem, se je že naselilo cca 300 novih prebivalcev. Vse te uporabnike moramo ob presoji novih prog upoštevati! Iz Kardeljeve ceste bosta speljani dve tramvajski progi. Ena v smeri ceste v Rakovo Jelšo in nove Ljubljane, ena v smeri Ceste v Metni log – nova mosta preko Grabna in Ljubljance po Jurčkovi poti do industrije na Rudnik. Temu primerno je treba že sedaj avtobusni progi skozi Mirje, Trnovo, Rakovo Jelšo, Bar-

je, Murgle, Kolezijo, nakazati v dveh, po možnosti ločenih fazah, in to tam, kjer živijo in delajo uporabniki. Ko že bodo tramvaji vozili, pa bo treba za Barje uvesti samostojno traso tja do središča mesta v kolikor ne bo upeljano prestopanje iz avtobusa v tramvaj. Podjetje Integral je nakazalo željo, da se prebivalci tega območja odločijo za proge, ki bodo njim najbolj odgovarjale.

Da pospešimo to reševanje, ki trenutno najbolj prizadene Barje, Jurčkovo pot, Trnovo, Kolezija in Mirje prosim, da se znova prouči prikazani predlog, ki naj bi veljal do uvedbe tramvaja.

Utemeljitev predloga:

Kardeljeva cesta gre v izgradnjo še letos. Na njo naj se prenese eno progo za Mirje, Kolezijo, Murgel, Rakove Jelše ter Zelenega loga. Poteka naj vsaj po Finžgarjevi ulici mimo inštitutov do kopalnice, mimo doma upokojencev in dalje po zeleni poti za potrebe Murgel ter nato na novo Kardeljevo cesto za Rakovo Jelšo in Zelenega loga.

Druga proga naj bi šla po Finžgarjevi ali Mirju na Emonsko cesto za potrebe Krakovega, mimo cerkve za potrebe Trnovega in dalje po Jeranovi ulici preko novih mostov na Jurčkovo pot do Rudnika za potrebe celotne Lavrice. Vsi moji predlogi, da bi šla ena proga iz Barja neposredno v mestno središče so strokovnjaki zavrnili, brez pojasnila.

drugi – pa naj bi zbrali v petih letih z različnimi odstotki prispevkov 2.500 milijonov dinarjev. Ostala sredstva bodo zagotovili komunalna skupnost, krajevni vodovodi in delovne organizacije s sedežem v krajevni skupnosti Ig.

Kaj nameravajo narediti s temi mogočnimi sredstvi v prej navedenih naseljih?

Seveda obstaja podroben program, a mi bomo – za primerjavo drugim krajevnim skupnostim – našli nekaj najbistvenejših objektov. V generalni razvrstitvi so jih razporedili takole: izgradnja in obnova vodovodnega omrežja, ureditev in asfaltiranje krajevnih cest, izgradnja kanalizacijskih omrežij, postavitev javne razsvetljave ter financiranje dokumentacije za družbeni center krajevnih skupnosti.

Dodajmo še nekaj oprijemljivejših nazivov objektov: na Igu, na primer, drugotni kanalizacijski vodi po naselju in okrog tri tisoč metrov asfalta na krajevnih cestah. V Mateni, med

drugim, zamenjava dotrajanih vodovodnih cevi, položitev novih cevi, postavitev hidrantov in asfaltiranje ceste Iška Loka – Matena. V Iški Loki naj bi kot del programa uresničili položitev drugotnih kanalizacijskih vodov po vasi in dobili asfaltno povezavo na relaciji Iška Loka – Ig in Iška Loka – Izanska cesta. Za Kot bo verjetno najobsežnejša naloga ureditev 2700 m asfaltirane ceste Staje – Kot – cesta Iška vas. Na Kremenci naj bi med drugim zamenjali dotrajane vodovodne cevi in postavili hidrante. Tako nalogo bodo izpeljali tudi v Dragi, kjer pa naj bi se po asfaltu pripeljali celo do lovske kočice. Prav v vseh krajih, pa tudi v Sarskem, naj bi dobili nove svetilke javne razsvetljave oziroma na primer 1200 asfaltirane ceste, kot bo to med Dobravco in cesto na Golo.

Krajani krajevnih skupnosti Ig vedo, da je to le del programa njihovega prvega samopriskupka. Na zborih občanov, ki bodo prve dni aprila, bodo določili še časovni raspored financiranja in izgradnje objektov.

sj.

dobiti le običajnega mešanega blaga, kot v večini podobnih trgovin, ampak tudi krmila za živino in perutnino. To je krajanom tudi še kako potrebno. Trgovino ima v skrbi »Tabor« iz Grosuplja, ki je prostor tudi adaptiral, medtem ko je sama zgradba last KS. Le-to smo namreč odkupili in sicer deloma s prostovoljnimi prispevki krajanov, deloma pa s pomočjo občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Dela ne manjka

Med poglavitne pridobitve, krajanji Pijave Gorice štejejo tudi vaški vodovod. Do tega so se dokopali že pred dobrimi petnajstimi leti, tam leta 1971, zdaj pa nameravajo omrežje razširiti še na ostale vasi, ki sodijo pod KS Pijava Gorica in ki so še vedno brez vode. V pripravi imajo že vso potrebno projektno dokumentacijo in bodo najbrž kmalu začeli z delom. Te vasi so še kako potrebne vodovodne napeljave, saj so še vedno odvisne le od zastarelih karnic.

Druga pomembna pridobitev, ki so jo dobili prav tako pred letom dni, pa je telefon. Tudi ta je plod njihovih lastnih žuljev, le da do priključkov seveda niso mogli priti vsi, ki so želeli. Trenutno premorejo v celi KS kakih 80 telefonskih števil, interesentov za telefon pa je še kakih 40. Nekateri teh so, kot pravijo, že plačali prvi obrok, zdaj pa čakajo, da se zgane še PTT.

S pomladjo so prišla tudi prva zunanja dela

»Tu vse stvari ne potekajo tako kot bi morale.« precej kritično razmišlja o tej zadevi Janez Jereb. »Pred dvema letoma, ko je bilo v gradnji omrežje, so nam na PTT obljubili, da so na voljo priključki še za 16 novih števil, ko pa smo pobrali denar od interesentov (prvi obrok), so nas, glej, obvestili, da je dejansko prostora le še za 3 številke. Kljub večkratnim urgencam se zadeva ne premakne z mrtve točke.«

Razširitev telefonskega omrežja je po čisti urbani logiki vzročno povezana s širjenjem samega kraja. Samo na zazidalnem otoku med cestama na Drenik in proti Smrjenu je v zadnjem času zrastle kar okoli 40 novih hiš, na lokacijsko dokumentacijo pa gotovo čakajo še novi interesenti. Sicer pa tu, kot pravijo, zemlja tako ali tako ni za drugega kot za gradnjo, saj je precej slabe kakovosti (IV kategorija) in kot taka pač ne predstavlja posebnih perspektiv za kmetijstvo. Nič čudnega torej, da le še redki krajanji vztrajajo pri čistem kmečkem delu, ampak si raje služijo zanesljivejši kruh v Ljubljani.

V prizadevanjih za posodobitev kraja, pa krajanji Pijave Gorice niso zatislili oči tudi pri drugih potrebah. Tako so že pred dvema letoma asfaltirali 51 m ceste od vaške cerkve do trgovine, načrtujejo pa tudi še eno avtobusno postajališče v sami vasi (nasproti cerkve). Prav tako so z lastnimi sredstvi razširili tudi javno razsvetlavo, le da vsa svetlobna telesa ne gorijo tako kot bi bilo treba, ker je transformator že preobremenjen. Ko bodo drugo leto dobili nov transformator, pravijo, pa bodo tudi ta telesa zagorela.

Gasilci se modernizirajo

Po mnenju nekaterih je danes vas brez gasilskega društva kot števec brez varovalke. Pijavogorčani se tega še kako zavedajo, zato so tudi na tem področju kar najresneje pljunili v roke. Njihovo gasilsko društvo zdaj premore kar tri vozila: kombi, cisterna FAP in kombiniran dajc s požarno vodo. Cisterna jim pride še zlasti prav v sušnem obdobju, ko z njo dovažajo vodo ljudem v bližnjih krajih. Do vozil pa so se dokopali tako kot večina podobnih društev: s članarino, prispevki podpor-nih članov in samih krajanov ter Občinske gasilske zveze. Imajo obnovljen gasilski dom, ki pa mimo svojega osnovnega namena, nudi prostore tudi KS, mali šoli in domačemu KUD »Martin Krpan«. Mimo trgovine najvitalnejšim organom kraja torej, ki bodo jamčili, da se družbeno delo tu gori tudi v prihodnje še ne bo ustavilo.

BRANKO VRHOVEC

Po 97 letih je morala dobiti iškovarska šola novo ostrešje. Razen opeke, je v celoti prispevek krajanov Iške vasi, Iške in Gornjega Iga

DRENOVI KLINI SO ZDRŽALI 100 LET

Šola prestala zimsko preizkušnjo

O prostovoljnem delu, ki so ga opravili krajanji Iške vasi, Iške in Gornjega Iga na podružnični šoli v Iški vasi, smo se pogovarjali prav na dan, ko je praznoval Matija Tavželj, ki je razrezal les za ostrešje, 60. rojstni dan. Res s tem poročilom nekoliko zamujamo, a kljub temu naj najde prostor v našem časniku, saj so se krajanji KS Iška vas izkazali in dokazali, da jim šola danes ne pomeni nič manj, kot 1889 leta, ko so mladi Iškovarci prvič prestopili prag domače šole.

»Osnovna šola »Ljubo Šercer z Iga je name-ravala izolirati strop v naši šoli.« je odprl prvo

Franc Intihar je bil predsednik gradbenega odbora za vaški dom in za podružnično osnovno šolo v Iški vasi

stran gradbenega dnevnika predsednik gradbenega odbora Franc Intihar. Ker so hitro ugotovili, da ta poseg ne bi prinesel željenega rezultata, pa tudi ostrešje je bilo že zelo šibko, so krajanji preje navedenih vasi sklenili, da darujejo šolski zgradbi novo ostrešje in brezplačno pokrijejo zgradbo z novo opeko. Opeko je seveda kupila izanska šola.

»Kljub temu, da je bil čas največjih kmetijskih del, smo kmetje posekali les. Matija Tavželj ga je razrezal in ga pripravil za nasaditev na starodavne zidove. A to je bilo mogoče šele takrat, ko smo vsi vaščani sneli staro streho, sneli stare tramove, ki so bilo povezani še z lesenimi drenovimi klini in sneli leseni strop. Potem pa so nastopili trije mojstri Anton in Ivan Žagar in Darko Pavlič. Ti so opravili vsa tesarska in krovna dela in skupaj z odraslimi in mladimi Iškovarci in Iškarji ponudili zgradbi varno in močno streho, ostali mojstri pa trden strop in vsi skupaj prijetnejše pogoje za delo v tej mični podružnični šolski zgradbi ob vstopu v Iško vas.

»Prav veseli smo.« je v imenu vseh, ki so sedeli za mizo pri Škuljevih, dejal France. »da ima tovarišica Marija Horvat s sedmimi učenci in učenkami 1. in 2. razreda sedaj primerne pogoje za potek pouka.«

— sj —

IZ KS MALČI BELIČ

S koncertom smo počastili dan žena

Osnovna šola Franc Leskošek-Luka v krajevni skupnosti Malči Belič, je priredila koncert otroškega in mladinskega pevskega zbora, ki je bil 5. marca 1987 ob 18. uri v večnamenskem prostoru šole, v počastitev dneva žena.

V skoraj polnem prostoru je nastopil otroški pevski zbor pod vodstvom zborovodje Zinke Oven, ki je zapel

deset pesmi, in mladinski pevski zbor pod vodstvom zborovodje Barbke Sichert-Kafol, ki je zapel štiri pesmi. Pri klavirju je bil profesor Borut Lesjak. Nastopile so še tri recitatorke in dve povezovalki programa.

Vsi izvajalci in pedagogi so morali vložiti dosti truda in časa, da je bil koncert brezhibno in pristrčno izveden. Poslušalci so navdušeni zapuščali koncert in izražali pohvalo izvajalcem.

S koncertom je bil dostojno počaščen spomin na dan, ko so padle prve žrtve na velikih ženskih demonstracijah 8. marca 1917 v Rusiji.

ZVONE GRČAR

Posnetek je iz Rakove Jelše, kjer delovna organizacija Hidrotehnik čisti in pogloblja odvodne jarko, ki so bili ponekod že prepolni in zaraščeni